

Juryrapport Bondsfotowedstrijd 2020

Op zaterdag 7 maart waren we te gast in Druten voor de jurering van de Bondsfotowedstrijd 2020. Fotoclub Contrast Maas en Waal uit Druten had als organisatie alles perfect voor elkaar. In een ruime zaal stonden 5 lange tafels, waarop telkens de inzending van 1 club werd uitgelegd met per jurylid een scorelijst. Na invulling werd die in het rekencentrum verwerkt, werden de foto's weer ingepakt en was de beurt aan de volgende reeks. Alle inzendingen waren voorzien van een random gekozen volgorde nummer waarbij de herkomst (afdeling, etc.) niet herleidbaar was. Liefst 151 fotoseries waren er ingeleverd. Kwam je als jurylid bij je eigen fotoclub uit, dan werd dat even overgenomen door dagvoorzitter Gert Wildering (Taakgroep Wedstrijden en Exposities).

Helaas moesten er enkele foto's gediskwalificeerd worden omdat ze niet aan de voorwaarden (formaat) voldeden. Dat is spijtig, maar de reglementen waren duidelijk. De foto (incl. evt. passe-partout) moet een buitenmaat van 40 x 50 cm hebben.

Bij sommige clubs was een duidelijke afspraak herkenbaar. Allemaal zwartwit foto's bijvoorbeeld. Of allemaal iets met dieren, of allemaal eenzelfde passe-partout, of alle foto's op eenzelfde manier afgedrukt. Natuurlijk worden de foto's evengoed afzonderlijk beoordeeld, maar het laat zien dat er clubs zijn die op een creatieve manier met de bondsfotowedstrijd omgaan. Overigens is uniform afdrukken, of een uniform passe-partout, niet voor elke foto de optimale keuze...

Het merendeel van de inzendingen was zoals gebruikelijk een verzameling vrije fotografie. Daarbij viel op dat veel van dat werk niet echt eigentijds was. Diverse foto's hadden qua genre en uitwerking ook 40 jaar geleden gemaakt kunnen zijn. De onderwerpen waren vaak niet erg uitdagend of verrassend. Mooie vrouw in een urbex-omgeving, of persoon die een gangetje/paadje/trap uit/op of af loopt levert niet direct een interessant beeld op. Veel foto's kwamen niet verder dan een studie in vorm en esthetiek. Het is natuurlijk belangrijk je daar in te bekwamen en veel te oefenen, maar of de resultaten dan direct wedstrijdfoto's zijn?

Ook op andere gebieden kan er nog veel geleerd worden. Vaak ontbrak scherpte, waar die nodig was, of was achteraf flink (over de top) verscherpt. Er waren ook nogal wat foto's waarbij het kader door de camera of de afdrukcentrale bepaald was en niet door de fotograaf. Met een kritische blik naar je eigen werk kijken, nadenken of alles optimaal is, en waar nodig verbeteren, zou voor diverse foto's een beter resultaat opgeleverd hebben.

Ondanks bovenstaande opmerkingen kunnen we zeggen dat er ook veel te bewonderen was. Ontroerende verbeeldingen, prachtige portretten, humor, subtiele poëtische beelden. Foto's die het bekijken meer dan waard zijn, foto's die met veel vakmanschap en creativiteit gemaakt zijn, foto's die inspireren en verwonderen.

Uiteindelijk is de perfecte combinatie van technische aspecten, vormgevingsaspecten en inhoud (net als algemeen in de kunsten de Van der Waals driehoek) het belangrijkste streven in de (vrijtijds-) fotografie. Het moet allemaal bij elkaar passen en elkaar ondersteunen. Bij de winnende foto, waarbij een herkenbare link naar de schilderwerken van Klimt is gemaakt, komt dat allemaal prachtig bij elkaar.

De jury
Diana Bokje
Hans Brongers
Jan Nabuurs